

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 48

Presidència de l'Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 12 d'abril del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 1322/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions de la Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports. 642
- 2) **RGE núm. 1750/06**, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a candidatures electorals i igualtat. 647

(El Sr. Vicepresident inicia la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Si les parece comenzaríamos la sesión. En primer lugar, si hay sustituciones, por favor.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Aina Rado substitueix Francina Armengol.

EL SR. PROHENS I VICENS:

Andreu Prohens substitueix Diego Guasch.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Maria Antònia Vadell substitueix Eduard Riudavets.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Joan Font substitueix Joan Huguet.

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien. ¿Alguna más?

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sí. Rosa Maria Alberdi substitueix Vicent Tur. No, Pilar Costa, perdoni.

1) Proposició no de llei RGE núm. 1322/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions de la consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transports.

EL SR. PRESIDENT:

Pues entonces pasaríamos al primer punto del orden del día, relativo a la proposición no de ley número 1322, presentada por el Grupo Parlamentario Socialista, relativa a actuaciones de la *Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports*.

(La Sra. Presidenta pren la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Presentamos esta proposición no de ley hace ya un tiempo, pero realmente sigue siendo de la misma rabiosa actualidad que en el momento en que fue presentada, cosa que no suele pasar muchas veces con muchas de las propuestas que traemos a la comisión, puesto que ya se sabe que el tiempo de tramitación suele ser a veces largo y muchas propuestas van perdiendo actualidad. Ésta sigue teniendo actualidad porque la persona a quien se refiere se empeña en seguir manteniendo de actualidad los motivos que justificaron en su momento la presentación de esta propuesta.

Entendemos que procede que el Parlamento lleve a cabo una reprobación de la trayectoria que está llevando la consellera de Obras Públicas, la Sra. Cabrer, al frente de su

puesto, porque desde que comenzó hasta ahora su conselleria ha sido un conflicto constante con graves perjuicios a los ciudadanos. Haremos una brevísima revisión para poder comprobar que esto es tal como decimos.

Todos recordarán que el debut de la Sra. Consellera se produjo con el llamado campo de polo de Campos, es decir, cuando intentó una urbanización en una zona tan sensible como Es Trenc con la excusa de la construcción de un fantasmagórico campo de polo. Fue un completo fracaso, por fortuna, ya que se descubrió por parte de la oposición que lo que se pretendía era autorizar una urbanización que ya había sido indemnizada. El ridículo fue tan grande que se llegó a una paradoja que no se ha visto creo que en ninguna cámara parlamentaria en democracia, y es que el Grupo Parlamentario Popular llegó a votar en contra de su propia ley en el Parlament. Yo eso no lo había visto nunca jamás, que un grupo parlamentario votara en contra de su propia ley es una cosa realmente inaudita. La reacción de la Sra. Cabrer ante el fracaso de su iniciativa fue decir que pensaba llevar al anterior conseller a los tribunales porque, claro, la Sra. Cabrer y tribunales son como dos apellidos que están entrelazados y que no se pueden separar, como ya iremos viendo. Ése fue el primer gran fracaso.

Después quiso situar el trazado de la autopista Palma-Manacor por Inca. Todo el mundo se acordará que prometía que iba a construir una autovía Inca-Manacor para poder llegar a Manacor en 29 breves minutos; ¿se acuerda todo el mundo del chiste que nos contaba aquí en sede parlamentaria cuando hablaba de esos 29 minutos? Bien, pues con su promesa de 29 minutos y otras cosas más consiguió sacar a la calle más de 50.000 manifestantes, la Sra. Cabrer batió el récord en cuanto a manifestaciones históricas en Mallorca. Como todos ustedes saben se ha descartado ya definitivamente la construcción de dicha autovía, y también saben y conocerán y recordarán que la reacción de la Sra. Cabrer en aquel momento fue la de llevar a los tribunales a los antiautovía, a los que denunció, etc., etc.

Sigamos. El tren. Como saben la Sra. Cabrer desde que llegó a Función Pública no invirtió ni un solo euro en el mantenimiento de los taludes del tren recién inaugurado, ni un solo euro, por lo cual, al no hacer ninguna tarea de mantenimiento, hubo un accidente que trajo consigo que el tren estuviera fuera de uso durante muchos meses. ¿Cómo acabó el asunto?, como todos los de la Sra. Cabrer: en los tribunales; acabó en el Juzgado de Manacor, donde se ha llegado a una especie de acuerdo para indemnizar a las personas por medio de la empresa contratista..., en fin, se ha llegado a un cierto enjuague para tratar de evitar las responsabilidades en las que se había incurrido. Por cierto, que es imposible averiguar cuánto ha costado la reparación de los taludes, porque lo llevo preguntando un año y medio, casi dos años llevo preguntando el coste de la reparación de los taludes, y esa documentación no ha llegado todavía de forma clara, ni muchísimo menos.

Siguiente fracaso: la declaración de servicio público de los vuelos entre islas. La presentó -si lo recuerdan, porque aquí es que hay que tener memoria para repasar todo esto- la presentó como un logro histórico, por fin se había conseguido una cosa histórica, etc., etc. Al poco tiempo, y tal como se le dijo por la oposición desde el primer momento, resultó que el precio de

los vuelos era más caro que nunca, pero la culpa, naturalmente, no la tiene nunca ella, la culpa la tiene el Gobierno del Estado y el sùrsum corda, y amenazó con llevar al Gobierno del Estado a los tribunales también porque, ya digo, tribunales y Sra. Cabrer son dos términos indisociables.

Siguiente fracaso: dos convenios firmados con el Gobierno del Estado para financiar carreteras en Baleares. Por intereses partidistas todo el mundo sabe que se dedicó a contratar las obras sin contar con el ministerio, con lo que logró que el Gobierno del Estado resolviera los convenios y se perdiera la financiación de los convenios de carreteras. Naturalmente la Sra. Cabrer lleva a los tribunales al Gobierno del Estado porque, ya saben, Sr. Cabrer y tribunales. La contratación de carreteras ha sido un completo desastre: se han disparado los precios, especialmente en Ibiza, lo que nos ha llevado a una hipoteca de más de 30 años de las cuentas públicas y a perder un dinero para otros fines que se ha detraído principalmente de las áreas más necesitadas, que son sanidad y educación, que se ha visto con graves problemas incluso para pagar la calefacción de los colegios durante este pasado curso. La precipitación en las obras también nos ha llevado al desembarco masivo de empresas de fuera de las Islas, ya que los empresarios de Baleares se han tenido que contentar con ser subcontratistas al no tener la dimensión y los medios precisos para sacar adelante las obras en un tiempo récord. Entre otros efectos la concentración temporal de las obras ha llevado también a un aumento significativo de la inmigración y a la abundancia de accidentes en las obras, como ya hemos tenido ocasión de ver en sede parlamentaria.

Siguiente fracaso: recordarán que dijo la Sra. Cabrer que era imposible, imposible -esas fueron sus palabras-, que el tren llegara al centro de Palma mientras se hacían las obras de soterramiento de la estación de la Plaza de España. Lo recordarán: era completamente imposible. Unas manifestaciones más tarde lo imposible se hizo realidad y cambió de opinión. Aquí no sé a quién llevará a los tribunales.

Siguiente fracaso: aumento del descuento de los vuelos a los residentes -y ya llevo siete. No estaba en el programa de su partido, y por el Partido Popular se había votado hasta tres veces en contra de las enmiendas presentadas en tal sentido por el PSOE en el Congreso de los Diputados y en el Senado; pero, claro, ante la eventualidad y el anuncio de que el gobierno de Zapatero, de José Luís Rodríguez Zapatero, iba a subir el descuento a los residentes, se hizo una maniobra para adelantar el descuento con ayuda de Sa Nostra. Todo el mundo recordará que dijeron que podía pasar la gente a recoger el dinero por Sa Nostra, que el Gobierno lo adelantaba porque el Gobierno ponía el dinero, etc., etc. ¿Cómo acabó el asunto?, en los tribunales. Hubo un contencioso-administrativo y el resultado, otra derrota de la Sra. Cabrer: se dijo que se había metido en competencias que no le correspondían y, por cierto, me gustaría saber qué ha pasado con ese dinero, si ese dinero ha vuelto a las cajas públicas, si ha vuelto a las finanzas públicas o se lo ha quedado alguien por ahí, porque, claro, si se adelantó el descuento de residentes y se pagó a una serie de personas un dinero equis, después había que reclamarles este dinero y volverlo a ingresar en las arcas públicas, y me gustaría -y el Grupo Parlamentario Popular tendrá una magnífica ocasión para despejar las dudas que tenemos sobre esto- me gustaría

saber si ese dinero se devolvió por parte de todas las personas que se lo llevaron de forma ilegal, como tienen dictaminado los tribunales, porque ya saben, Sra. Cabrer y tribunales, lo mismo.

Octavo fracaso: tras la ruina que significa la ruptura del convenio de carreteras se propone por parte del Partido Socialista, con más responsabilidad de gobierno y con más sentido de estado que el gobierno del Partido Popular, se propone que se haga un nuevo convenio de muchísimos millones de euros, pero ese nuevo acuerdo, ese nuevo convenio, sólo se puede firmar cuando se aparta a la Sra. Cabrer de la negociación, porque con la Sra. Cabrer la negociación es imposible, y tuvieron que apartar por parte del Gobierno a la Sra. Cabrer, ni siquiera la enviaban ya al fina a Madrid porque sabían que era un escándalo y una ruina cada vez que la enviaban allí, que era un lío, y al final se llegó a un acuerdo que cuando se fue ella de enmedio pues los consells firmaron sin más problemas y eso traerá unos beneficios muy importantes a nuestras islas.

Noveno fracaso: el caso de Ibiza. Tras el fracaso en Mallorca, el inicio de las obras de construcción de autopistas, que todo el mundo sabe que son totalmente desproporcionadas en Ibiza, ha llevado a la mayor manifestación de la historia de dicha isla contra un gobierno autonómico, 22.000 manifestantes, unos 15 o 14 según las autoridades del Partido Popular local, pero, vamos, según las cifras más creíbles 22.000 manifestantes. La construcción de las autopistas de Ibiza sólo se puede hacer por primera vez en la historia de las Islas, también -otro récord que hay que atribuir a la Sra. Cabrer-, y especialmente en la historia de Ibiza, utilizando la violencia contra los habitantes y con constantes conflictos judiciales. ¡Siempre los tribunales!, cuando está la Sra. Cabrer; contenciosos, juicios penales, etc., etc., todo el día estamos con la misma circunstancia cuando está la Sra. Cabrer.

Conclusiones, y con esto acabo: nada le sale bien, nada la sale bien. No hay nadie que acumule tantos fracasos como ella durante todo el tiempo que ha estado en Gobierno, y además está en todos los líos; eso sí, la culpa la tiene otro, nunca tiene la culpa, y los problemas a los tribunales, ya se sabe. ¿Podemos confiar en su capacidad de gestión, de negociación, de trabajo? En absoluto. No ha acertado en nada de lo que ha hecho, ha ocasionado las mayores manifestaciones en la historia de Baleares en Mallorca y en Ibiza, y en Menorca porque no la han dejado, no la han dejado meterse como se ha metido en otros sitios. Las mayores manifestaciones en la historia de Mallorca y de Ibiza. Crispa a todo el mundo; incluso en el Parlamento alguno de los debates más accidentados la han tenido como protagonista: ha sido la única consellera por culpa de la cual se hubo de suspender un pleno, lo recordará el Grupo Parlamentario Popular, que con ocasión de un informe fantasma que apareció de forma..., de forma sorpresiva en el pleno, se armó tal alboroto que se tuvo que suspender el pleno a consecuencia de todo aquello. Es la única vez, y naturalmente, ¿quién está detrás del conflicto?, la Sra. Cabrer. No hay conflicto, no hay charco que no pise.

La culpa, eso sí, la culpa de lo que pasa siempre la tiene otro: o el Gobierno del Estado o la oposición. Su actitud parlamentaria es insufrible: grita; menosprecia, menosprecia cuando por ejemplo califica de menos inteligentes a los que se

le oponen; provoca, provoca como cuando acusa de incitar a la violencia a la oposición; miente de forma habitual y se bajo nivel se puso patente cuando en una exhibición lastimosa confundió una pirámide con un cubo, todo el mundo lo recordará: estuvo exhibiendo una figura geométrica de forma distinta a la que ella decía. Y, por último, siempre anda metida en tribunales.

Si en su otra vida política -me refiero a su anterior etapa en el gobierno, en el anterior gobierno del Sr. Matas- su mayor logro fue gestionar la contratación de la Sra. "Mapau" con los desastrosos resultados que provocó finalmente al gobierno Matas, porque fue ella la que se encargó de las gestiones propias para la contratación, en su actual vida política no ha habido lío de importancia en el que no haya estado presta para la gresca, la confrontación, la provocación, etc., etc.

Pues bien, mientras la Sra. Cabrer y sus excavadoras estén en el Gobierno, Baleares está en peligro, y los ciudadanos amenazados por una actitud prepotente, chulesca, que vemos cada día en el Parlamento. Nuestro medio ambiente está en peligro y la paz social está en peligro, también. Por ello entendemos y pedimos el voto favorable de todos los grupos a la proposición que hemos presentado en esta comisión.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diéguez. Donat que no hi ha ningú del Grup Parlamentari Mixt, perquè és a la Mesa, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument per donar suport a la proposició no de llei presentada pel Grup Socialista. La veritat és que el Sr. Diéguez ha fet una balanç molt acurat i molt acabat de la gestió de la consellera, al qual jo no sabia afegir cap dada, però del qual tampoc no podria restar res. Coincidesc plenament amb aquest balanç de gestió.

Sincerament jo crec que després d'aquest balanç, més que plantejar el que planteja aquesta proposició no de llei, que denota un bon tarannà del Sr. Diéguez i del grup que la proposa, el que s'hauria de demanar seria la dimissió d'aquesta consellera, seria pràcticament la conclusió més lògica d'aquest balanç. Però, bé, per no passar-me i per ajustar-me a les bones formes que ha expressat i ha demostrat el grup proposant idò donaré suport a aquesta proposició no de llei.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, jo crec que és una llàstima, és penós, que s'hagin de presentar proposicions com aquesta en el Parlament i que s'hagin de debatre, però la veritat és que s'ha constatat que en aquest govern hi ha alguns consellers, no només la Sra. Cabrer, però hi ha alguns consellers que es caracteritzen per la seva actitud

provocadora i la seva duresa verbal quan són davant de l'oposició.

La veritat és que la consellera Cabrer ha estat especialment conflictiva, no només per la seva actuació en aquest parlament, sinó bàsicament per les seves iniciatives, ja que ha provocat un rebuig social que el Sr. Diéguez ja ha descrit, i per no repetir tots els seus motius i total l'argumentació que ha fet, simplement em limitaré a demanar que aquesta senyora hauria d'estar al servei de la societat, hauria de respectar totes les persones, tant els polítics que estan a l'oposició com, sobretot, la societat, ja que està al seu servei, i la veritat és que amb la seva actitud ha provocat una alarma social i un rebuig social de dimensions considerables. Si em permeten manllevar una frase a un gran actor còmic, que és capaç de posar sentit de l'humor fins i tot a les grans tragèdies, com és el Sr. Llonovoy, ell diria que la Sra. Cabrer ens ha "asfaltat el respecte", i crec que és una frase molt gràfica i, a més, molt exacta del que passa en aquesta legislatura amb les activitats d'aquesta senyora.

Jo crec que se suposa que els governants, que són els representants dels ciutadans, els han de respectar, i han d'estar al servei de la societat, per tant, tot i que consider i repetesc que és penós que s'hagin de debatre proposicions com aquesta en el Parlament donarem suport a aquests dos punts de la proposició no de llei que presenta el PSOE perquè entenem que és necessari que hi hagi un toc d'atenció perquè fets com els que ha descrit el Sr. Diéguez no es tornin repetir i, sobretot, que hi hagi una correcció en les formes i en el fons també de les seves actuacions.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Joan Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. En relació al primer punt hem de dir que la Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports ha respectat de manera escrupolosa les persones i el territori de les Illes Balears. Per això ha complert o està complint les seves promeses electorals, que són fruit de la majoria democràticament que es va pronunciar a les urnes el passat 25 de maig de l'any 2003. Això és el que ha vengut fent durant tot aquest temps des del primer dia del seu nomenament. I això és el que continuarà fent maldament tots els entrebancs que estan intentant dificultar la seva tasca i el seu equip de feina.

Crec que no val la pena entrar en molts de temes perquè ja s'han discutit a bastament en aquest parlament. Pràcticament tots els temes que ha tocat el Sr. Diéguez ja han estat prou discutits: el tema del camp de golf, el tema de l'autovia Inca-Manacor, el descompte de vols a la península, etc. S'ha de dir que fins ara l'execució dels projectes d'aquesta conselleria, maldament la seva dimensió i complexitat, s'havia duit a terme amb una relativa normalitat, la qual cosa és un èxit atès que estam parlant de 15 autovies i un metro, sense comptar multitud d'altres obres ferroviàries. Basta comparar la gestió d'aquesta

consellera amb la pobra gestió en obres públiques que va realitzar el pacte de progrés.

No hem estat exempts d'accidents laborals, ho sabem, però per desgràcia són quasi inevitables per molts de controls de seguretat que es facin. I encara que no està políticament ben vist parlar d'estadístiques quan tractam amb persones, la veritat és que fins ara estam molt per damunt del nombre d'accidents que es varen produir a altres obres de caràcter similar.

Però amb l'inici de l'execució dels desdoblaments a l'illa d'Eivissa han començat els incidents. A vegades us demanam què hauria passat si aquestes obres s'haguessin pogut començar abans, com les altres, perquè ara la seva proximitat al final d'aquesta legislatura les fa atractives per a aquells que no han trobat encara el camí per fer-se un lloc dins el pròxim panorama electoral. Des del principi el procediment d'expropiació de les finques afectades per l'execució de les vies d'accés a l'aeroport d'Eivissa i a Sant Antoni ha resultat ple d'obstacles, començant perquè algunes de les citacions es varen haver de repetir perquè els representants municipals no es presentaren, acusant el Govern d'aplanament de morada amb omissió total del procediment d'expropiació legalment establert o fins i tot acusant-lo de falsificació documental de les actes o d'inexistència d'aquestes per part dels seus representants. En base a aquestes afirmacions es varen presentar nombroses denúncies per la via del contenciós per demanar la suspensió de les nostres..., de les obres que s'estan fent, davant de les quals hem donant sempre resposta presentant la documentació corresponent i acreditant un dia sí i l'altre també que el procediment d'expropiació va ser totalment..., ha estat totalment ajustat a dret, que les coses es feren legalment, com s'han fet sempre. A la vista de tot això la Sala aixecava les suspensions en principi, i després les denegava directament.

Com que aquest sistema no els donava els resultats desitjats i, a més, resultava oneros, es va optar per un altre més ràpid i econòmic. Consistia a presentar la denúncia davant del Jutjat d'Instrucció per via penal; el motiu: aplanament de domicili, i en funció d'això es demanava la suspensió de les obres. El resultat ha estat més o manco el mateix: qualche jutjat ha suspès les obres de manera cautelar i ha demanat la personació de les parts; altres jutjats han dictat actes denegant la suspensió i trameten el cas a la via que li correspon, la via contenciosa administrativa.

Un dels darrers actes del Tribunal Superior de Justícia rebutjà la suspensió i acusà els recurrents de temeritat i mala fe, ho diu així; fins i tot el condemna a les costes. Textualment aquest acte diu: "*Constituye un fraude procesal afirmar hechos que se sabe que son falsos para así engañar a esta sala y provocar con ello una suspensión, a la que en ningún caso se hubiese accedido de haberse afirmado lo que sabía el recurrente, que había citado al acta de ocupación y no había querido comparecer o que la ocupación de terrenos expropiados no afectaba a la vivienda*". Sembla suficientment aclaridor de la situació que ens toca viure cada dia a Eivissa, que fins i tot es presenten denúncies faltes.

En aquest moment l'única suspensió que queda pendent és una part de la finca denominada de Can Malalt, que resta pendent d'una ordre judicial per poder-hi entrar. Però el mateix

acte diu que "*con alzamiento automático, una vez se obtenga dicho pronunciamiento, en su caso*". Crec que no fa falta cap comentari més. Com sempre respectarem la justícia i esperarem a tenir la corresponent autorització. Finalment hem de dir que el passat divendres el Tribunal Superior de Justícia va donar autorització per a l'entrada a pràcticament totes les finques que el Govern tenia demanades.

Esgotat aquest argument ara s'intenta un altre camí, una altra via per aturar les obres, com és acusar els representants de l'administració de falsedat documental. Els mateixos funcionaris i representants municipals que han estat insultats, maltractats i fins i tot amenaçats, ara hauran d'anar a declarar com si fossin delinqüents, i tot per haver fet la seva feina. Com sempre demostrarem que això és fals, que es tracta d'un altre intent de retardar l'execució de projectes, però el mal ja estarà fet i algú se n'haurà de fer responsable.

En relació al segon punt d'aquesta proposició no de llei, els molesta que la consellera parli d'incitació a la violència. Jo no sé com qualificarien vostè la crema de dues màquines propietat del contractista adjudicatari de les obres de la segona ronda, o les amenaces dels antiautovies cap als funcionaris que fan la seva feina o cap a alguns periodistes. O què ens diuen de la gent que es fica dins les finques expropiades davant les màquines, damunt els arbres o dins les excavacions provocant els operaris i posant en perill les seves vides. O què pensen de les declaracions de l'exconsellera del pacte, Fanny Tur, quan va dir, davant dels mitjans de comunicació i en públic, que "*sin antidisturbios no podrían hacer o no podrían terminar las obras*". No és això una amenaça?, no es tracta d'una provocació constant?

Per tant el Grup Parlamentari Popular votarà en contra d'aquesta proposició no de llei. Nosaltres consideram que la tasca que està duent a terme aquesta consellera és una tasca excel·lent, està executant multitud de projectes, la seva gestió és incomparablement millor que l'anterior que varen fer els respectius consellers d'Obres Públiques durant el temps del pacte de progrés, a la vista estan els resultats i, per tant, no consideram que la Sra. Cabrer ni deixa de respectar les persones i el territori de les Illes Balears, ni que tampoc hagi de disculpar-se per aquestes incitacions a la violència de què l'acusa l'oposició, perquè nosaltres creim que en cap moment la consellera d'Obres Públiques no ha incitat a la violència. Els que han incitat a la violència són els que ara mateix a l'illa d'Eivissa estan fent un exercici de doble moral i que tenen una greu responsabilitat moral en tot el que està succeint, que precisament és inflar de darrere, encendre el foc de darrere, i en canvi llavors voler presentar-se davant l'opinió pública com si fossin uns bombers.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Font. Sr. Diéguez, té la paraula per contradiccions.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Presidenta. Primero que nada quiero agradecer el apoyo de los grupos que van a prestar su voto para intentar que esta proposición salga adelante. Naturalmente era de esperar contar con el rechazo del Grupo Parlamentario Popular, que dará apoyo a la consellera de Obras Públicas, aunque me hubiera gustado que ese apoyo estuviera justificado de una forma más amplia -aunque sé que es un caso difícil-, porque yo he citado hasta..., creo que son nueve fracasos de la Sra. Consellera, y el Sr. Diputado que nos ha dirigido la palabra en representación del Grupo Parlamentario Popular se ha centrado básicamente en el tema de Ibiza.

Yo creo que primero hay que huir de una primera falacia, que es la de decir la primera afirmación que se ha hecho por parte del diputado del Grupo Parlamentario Popular, al sostener que se ha obtenido una mayoría parlamentaria y que eso justifica la política que se hace. No, ni muchísimo menos; una mayoría no justifica la política que se lleva. Una mayoría parlamentaria es consecuencia de que en un proceso electoral los ciudadanos han decidido que quieren ir por un lado o por otro; lo que pasa es que eso no es una carta blanca, no es una carta blanca para poder hacer todos los desmanes que a uno le da la gana y decir: "Ahora tengo mayoría absoluta, asunto concluido; ya estoy bendecido para hacer lo que me dé la gana", ni muchísimo menos; cada conducta tiene que ponerse en contraste con lo que ponía el programa electoral que tenía cada uno y sacarlo adelante, y cuando vemos el programa electoral del Partido Popular no vemos la autovía Inca-Manacor, por ejemplo, que al final ha sido retirada; no vemos el tamaño de las autopistas de Ibiza; no vemos una gran cantidad de las autopistas que están intentado construir; no vemos que estuviera previsto en el programa electoral del Partido Popular que nos iban a hipotecar para los próximos 30 años; no vemos que se detraería el dinero de educación y sanidad para hacer unas obras con unos precios totalmente ruinosos; no vemos que se tenía que multiplicar el coste de los proyectos. Todo eso no lo hemos visto ni lo vieron los ciudadanos, y si el Partido Popular lo hubiera dicho a lo mejor los ciudadanos no le habrían dado su apoyo. Pero, en fin, eso es una cosa que se verá en las urnas en su momento.

Se nos dice por parte del Grupo Parlamentario Popular que continuará pese a los obstáculos. Bueno, continuará pese a los obstáculos menos cuando no continúa, porque los revolcones que se ha llevado ya son de impresión. El campo de polo de Campos recordaremos que se lo tuvo que tragar; la autovía Inca-Manacor se la ha tenido que tragar; el tema de los convenios de carreteras ha tenido que tragar el tener que retirarse. O sea, ha sido derrotada de forma sucesiva una y otra vez, una y otra vez, es decir, que continuará con muchas heridas, con muchos golpes y de aquella manera. Y los obstáculos, los obstáculos son una manifestación de 50.000 personas en Mallorca y una de 22.000 en Ibiza. Son obstáculos de cierta importancia, y tendría que escuchar a la gente, tendría que escuchar a la gente; lo que pasa es que, como grita tanto, no oye lo que le dicen los demás.

Ahora, eso sí, si se quiere hablar de los incidentes en Ibiza hablemos un poco de los incidentes en Ibiza. Miren, cuando se nos dice por el Grupo Parlamentario Popular que los incidentes en Ibiza se utilizan con fines electorales, bueno, a mí me asombra, porque he visto lo que sucede en Ibiza, y cuando veo

a una persona de 80 años que está quejándose porque las excavadoras están pasando por encima de su casa y que esa paz y tranquilidad que ha tenido durante mucho tiempo y ese medio ambiente que ha tenido mucho tiempo y del que ha disfrutado mucho tiempo se lo están arrasando, y veo a esa mujer de 80 años llorando allí, digo: "¡Ah, no!, es que está haciendo cuento; está haciendo cuento para tener más votos para los partidos de la oposición". ¿Esa es su mentalidad? Vaya y mire la cara de la gente. La gente que está allí, la gente que está allí en Ibiza oponiéndose a que se haga la barbaridad que se está haciendo, hay de todo. Habrá gente que no tiene allí un territorio y que quiere acercarse a defender y a solidarizarse con la gente que está sufriendo directamente las obras, pero veo mucha gente que es gente que a lo mejor en su vida ha participado en ningún acto ni en nada que tenga que ver con la vida política, y que se está viendo arrasada, que se está viendo arrasada.

No es un problema judicial, el problema de Ibiza. Esto de decir "vamos a resumir lo que está sucediendo en Ibiza a lo que pase en los tribunales", eso es una soberana simpleza, digámoslo así, simpleza, por dos cosas. Primero, porque la administración en todos estos procedimientos, tenga o no tenga razón, siempre acaba teniendo razón y todos lo sabemos. En todos los procedimientos en los que hay un tema expropiatorio y cosas de estas, acaban teniendo razón.

Y el problema en Ibiza no es si hay papel o si no hay papeles, o cree que si a la gente, a los que se están oponiendo a las autopistas les dan un papel bordado en oro y escrito por un calígrafo eminente, en el que ponga con todos los requisitos lo vuestro está debidamente expropiado, etcétera, buscarán una cosa u otra para oponerse ¿y por qué? Porque se oponen por el fondo, no están de acuerdo con que se hagan este tipo de autopistas y se cogerán a todo lo que puedan y es normal que se acojan a todo lo que puedan, es normal que se acojan a una cosa y a otra. Y que busquen todos los recursos legales que tengan, lo cual es de alabar que busquen recursos legales y no otros, eso se lo puedo asegurar también, para parar lo que están haciendo ustedes en Ibiza, que es una cosa que no se la perdonarán las próximas generaciones, no los que están viviendo hoy en Ibiza, las próximas generaciones. Lo que están haciendo es un daño de carácter irreparable y no es un problema de papeleo.

Lo que duele en Ibiza son las heridas al territorio, están haciendo unas autopistas totalmente desproporcionadas y que la gente no las quiere y se lo ha dicho bien claro. La gente no las quiere y se lo han dicho de forma repetida. Algunos empresarios están muy conformes, algunos sobretodo y a un empresario que no le he oído quejarse, no sé el beneficio que tendrá, pero quejarse no queja nada. Ahora la gente sí que está quejando.

Tenga en cuenta una cosa, lo que más violencia genera y no se lo digo yo, ustedes que son de derechas lo tienen que saber, porque los padres de la Iglesia desde el siglo III...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Acabo ya Sra. Presidenta. Los padres de la Iglesia desde el siglo III han ido diciendo: "lo que genera violencia es sobre todo la injusticia". La injusticia es la base de la mayor parte de la violencia que existe en el mundo. Ya digo, no me crea a mi, crea a los santos padres de la Iglesia. Y la Sra. Cabrer genera violencia, su modo de actuar genera violencia. Es una persona que trata de avasallar, de pasar por encima, no dialoga. ¿Por qué no va a Ibiza, habla con la gente, busca una solución? No lo busca, pasaremos con las máquinas y con la policía, ese es el sistema.

La Sra. Cabrer, ya digo, ustedes la querrán tener en el Gobierno, yo creo que su sitio más adecuado sería aprovechar el vacío que hay en un museo de Estocolmo, donde fue robado un cuadro que se llamaba "El grito de Munch". Creo que sería la persona que mejor podría ocupar ese hueco. Es un grito por ella misma y por los que tienen que sufrir su política, es un grito constante. Quítanla si pueden, en caso contrario ya la quitaremos cuando lleguen las elecciones.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diéguez. Passarem, doncs, a la votació de la proposició no de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor 7, en contra 9, abstencions cap.

LA SRA. PRESIDENTA:

Queda rebutjada la proposició no de llei.

2) Proposició no de llei RGE núm. 1750/06, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a candidatures electorals i igualtat.

I a continuació passarem a la Proposició no de llei RGE núm. 1750/06 presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a les candidatures electorals i igualtat. Per a la seva defensa té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Vadell ha dit?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, sí Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Bé, aquesta proposició no de llei quasi se defensa en els seus propis termes. La veritat és que si anam a l'exposició de motius el que ja deim és que l'any 1948 hi va haver la Declaració Universal dels Drets Humans de Nacions Unides, per la qual s'estableix la igualtat entre homes i dones com un dret fonamental. No obstant això, encara avui en dia no s'ha

assolit una igualtat completa en els drets de les dones i una de les mancances més importants és la participació de les dones en política.

A la nostra comunitat, per pal·liar aquest dèficit i per establir aquest dret, l'any 2002 se va aprovar la Llei electoral, una modificació de la Llei electoral, la substitució de l'article 16, s'afegia un punt que deia: "amb la finalitat de fer efectiu el principi d'igualtat en la participació política, les candidatures electorals hauran de contenir una presència equilibrada d'homes i dones. Les llistes s'integraran per candidats d'un i altre sexe, ordenats de forma alternativa". Aquest article se va recórrer per part del Govern de l'Estat en el Tribunal Constitucional i encara ara està pendent d'una decisió.

Per altra banda, aquí a la comunitat autònoma actualment hi ha en període d'esmenes, està en tramitació en aquest Parlament, el projecte de Llei de la dona, en el qual l'article 52 diu: "representació equilibrada d'homes i dones". Punt 1, "el Parlament de les Illes Balears i els altres òrgans estatutaris, han de procurar que hi hagi una presència equilibrada de dones i homes en el nomenament o en la designació de les persones, per constituir o formar part d'òrgans o institucions". I el punt 2 diu: "pel que fa a les candidatures electorals cal cenyir-se al que disposa la Llei electoral de les Illes Balears".

Bé, arribats a aquest punt ens trobam que efectivament hi ha una Llei electoral aprovada l'any 2002, recorreguda en el Tribunal Constitucional pel Govern de l'Estat, aleshores del Partit Popular, i creim que per ser coherents, perquè aquest Govern sigui coherent, hauria de demanar al Govern de l'Estat que retirés aquest recurs d'inconstitucionalitat perquè el projecte de llei de la dona que s'aprovarà aquesta legislatura, presumiblement, crec que així serà, tenguí plena vigència i pugui establir uns criteris d'igualtat, amb la participació d'homes i dones.

I així de senzilla és aquesta proposta que presentam en aquest Parlament. Una proposició no de llei que simplement demana que el Parlament insti el Govern de les Illes Balears perquè a la vegada insti el Govern de l'Estat a la retirada d'aquest recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei del Parlament de les Illes Balears 6/2002, de 21 de juny. Crec que és una qüestió de coherència per part d'aquesta institució, defensar aquelles lleis aprovades aquí mateix i que després s'hauran d'aplicar a la nostra comunitat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vadell. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Senzillament donar suport a aquesta proposició no de llei perquè ens sembla absolutament lògica. Se podria afegir als arguments que ha donat la Sra. Vadell, l'existència ara d'una Llei d'igualtat a nivell d'Estat, que s'assembla com una gota d'aigua a un altra a allò que va ser aquesta llei d'aquí.

Per tant, difícilment pot ser anticonstitucional, quan s'ha aprovat una llei a nivell de l'Estat que defensa pràcticament el mateix que defensava la llei d'aquí. I ningú, ni tan sols el Partit Popular ha recorregut aquesta llei, perquè al marge de què estigui d'acord o no, no ha utilitzat en absolut l'argument de què sigui anticonstitucional la presentació d'aquesta llei davant el Tribunal Constitucional en el seu moment, formava part d'una política pròpia del Govern central en aquell moment d'acorrallament del Govern del pacte de progrés, que tots vàrem viure i que tots coneixem i que avui en dia, per raons òbvies, està clarament superada. Entre altres coses perquè no existeix el Govern del pacte de progrés.

Per tant, crec que seria de pura lògica que se posés en pràctica allò que demana aquesta proposició no de llei.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Sra. Rado per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, ja ho han dit els portaveus que m'han precedit, aquesta proposició, en el nostre entendre, no necessita de molts d'arguments per donar-li suport, almanco des del Grup Socialista. Efectivament la igualtat real, per desgràcia, encara és un objectiu que no està assolit dins molts d'àmbits de la vida social d'aquestes illes i d'aquest Estat.

Pel que fa a la participació de les dones a la vida política, creim que és necessari recordar que el Govern del pacte de progrés va implementar mesures, com per exemple la creació de l'Institut Balear de la Dona, perquè aquesta discriminació que pateixen en molts d'aspectes les dones se pogués anar dissipant a mesura que passés el temps.

Pel que fa a les llistes electorals, a les candidatures electorals, tal com planteja aquesta proposició no de llei, hem de recordar que la modificació que va aprovar el mateix pacte, feia una modificació a fi de què hi hagués una presència equilibrada entre homes i dones. Estam convençuts que a través d'aquesta participació s'anirà normalitzant en el sentit de què realment la igualtat real entre homes i dones no sigui només una qüestió teòrica, una qüestió de lleis, sinó que arribi efectivament a homes i dones d'aquesta comunitat.

Hem de recordar que una vegada aprovada aquesta modificació, el Partit Popular que en aquells moments governava en el Govern de l'Estat, no ho va veure amb ulls, o senzillament va estar en desacord amb aquesta modificació que permetia que les dones augmentessin la seva presència a la vida política d'una manera considerable i va considerar necessari dur aquesta modificació al Tribunal Constitucional. Efectivament, qualcú ho ha dit ja aquí, s'està preparant una nova llei, que crec que vendrà a donar la raó a allò que va fer en el seu moment el pacte de progrés, però no creim que estigui de més també donar suport a aquesta proposició que esperam que surti per unanimitat de tots els partits d'aquesta cambra.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rado. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. De tots és coneguda la posició del Partit Popular respecte a la coneguda popularment en aquell moment com a "lleï cremallera". Una llei impulsada amb un clar ànim electoralista, baix els supòsits de què una llei que obligués a la paritat de les llistes electorals suposaria una gran eina per presentar-se a les eleccions. Però com després es va comprovar, ni aquesta ni altres idees sense cap sentit comú, varen tenir l'efectiu polític pretès.

L'opinió pública, la societat en general i les dones en particular, volen que les valorin per la seva capacitat real, no com una quota. El Govern balear desenvolupa així un seguit de polítiques d'integració i d'igualtat de la dona que no me resisteix a esmentar, tot i que sigui d'una forma molt breu i sense ànim de ser exhaustiu. S'han creat mecanismes estatals, autonòmics i locals per fomentar i impulsar la igualtat d'oportunitats entre homes i dones. A nivell autonòmic tenim l'Institut Balear de la Dona, des de l'abril de l'any 2000 i des del qual s'impulsen mesures per integrar els interessos de les dones en totes les polítiques, amb el principi de transversalitat. Les dones han avançat moltíssim per aconseguir el poder polític en els òrgans legislatius, malgrat són la meitat de l'electorat.

Som perfectament conscients d'açò, però volem fomentar la presència de les dones en el món polític, però no tan sols en el polític, a tots els àmbits, en el social, econòmic, cultural, laboral, etcètera. Per açò creim que s'ha d'aplicar el principi de transversalitat, que vol dir l'aplicació de la igualtat entre homes i dones a totes les activitats i polítiques en tots els àmbits, fent actuacions des de totes les conselleries. La Conselleria de Treball per tal de millorar, no només l'accés a la feina, sinó les condicions de la feina de les dones mitjançant mesures de conciliació, per evitar el setge laboral, la contractació al·legal, etcètera, etcètera.

Però també des de la Conselleria d'Educació s'han posat en marxa, precisament aquest curs escolar, un nou material didàctic per a la prevenció de la violència de gènere, adreçat a fillets i filletes de preescolar fins al batxillerat i cicles formatius, en formació específica per a professors i professores i també per als pares i mares. He de dir que no hi ha un programa d'aquestes característiques a cap comunitat autònoma de l'Estat espanyol. Des de la Conselleria d'Interior també s'impulsen moltes mesures de conciliació de la vida professional, laboral i personal de les persones que fan feina a les administracions públiques. I així podríem continuar amb un llarg etcètera.

El Partit Popular vol seguir fent feina per a la dona en tots els àmbits, però posant en marxa mesures que fomentin la igualtat d'oportunitats, no imposant mesures que després no es compleixen més que per rentar la cara. Com per exemple fan altres governs, el suposat govern paritari de l'Estat espanyol. Si és paritari tenim 8 ministres homes i 8 ministres dones, però tan

sols a la primera línia, perquè si després feim un anàlisi del segon i el tercer i quart escaló, o nivell de l'administració, la representació de les dones quasi no arriba al 25%. En canvi en el Govern autonòmic de les Illes Balears la primera línia és de 7 consellers i 6 consellers, però el conjunt del nivell de Govern la representació de les dones arriba fins un 42%.

Per tot açò creim que anam pel bon camí, però seguirem fent feina i en la mateixa línia, perquè veim que els resultats en aquesta política per part del Govern de les Balears és el correcte.

Ens va sorprendre, ho he de dir així, la iniciativa del PSM, perquè semblava com més adient demanar als seus socis d'ex-govern i actualment d'oposició, que poguessin fer aquesta gestió, que se pogués plantejar aquesta qüestió a Madrid directament. M'ha sorprès moltíssim, per cert, que la portaveu del PSOE no en digués ni mitja d'açò, jo esperava que fes l'anunci ara que té l'oportunitat, que el seu partit governa a Madrid i que s'instés a la retirada d'aquest recurs d'inconstitucionalitat. Per tant, sorprèn un poc aquesta incoherència, tan en la iniciativa com en la política que diuen i que després no fan.

Nosaltres seguirem treballant per aconseguir que la igualtat d'oportunitats entre sexes, entre homes i dones, no afecti només a les dones, sinó que és una qüestió fonamental per al desenvolupament social i que interessa en el conjunt de la societat balear.

Per tant, nosaltres no podem donar suport a aquesta iniciativa, per coherència. Açò és tot el que volia dir. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Per contradiccions Sra. Vadell té la paraula.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc agrair el suport d'Esquerra i Els Verds i el Grup Socialista a aquesta iniciativa. Jo crec que és una qüestió de coherència, però coherència per part nostra. Defensar una llei aprovada en el Parlament de les Illes Balears crec que és allò que ens pertoca. I sobretot agrair de manera especial el suport del Grup Socialista perquè supòs que ells podran traslladar en el seu Govern de l'Estat aquesta iniciativa que creim que de manera definitiva se podrà fer. Ja ho fan mitjançant la Llei d'igualtat en el Congrés, la qual cosa ja donarà una validesa en aquesta llei balear, però així i tot, agrair el suport del Grup Socialista.

Sr. Gornés, vostè me diu que no entén com és que el PSM ha presentat aquesta proposta aquí i no l'hem presentada a Madrid. Jo crec que és aquí allà on l'hem de presentar. El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista és un grup d'àmbit autonòmic, estam fent feina en el Parlament de les Illes Balears i és precisament aquí allà on se va aprovar aquesta llei. Per tant, no podríem presentar aquesta iniciativa a altre lloc més que en el Parlament de les Illes Balears. Nosaltres defensam les lleis que se fan aquí, crec que és una qüestió precisament de coherència. Aquesta llei té dues vessants, una qüestió de

coherència en la defensa de l'autonomia i una qüestió de coherència en defensar la llibertat d'oportunitats dels homes i les dones de la nostra comunitat. Però crec que sobretot la vessant més important és defensar la legislació que se fa aquí.

Si abans hi havia un color polític que governava diferent del d'ara, això és igual. L'autonomia, les lleis aprovades tenen una vigència fins que se deroguen, per què no han derogat aquesta llei si vostès no hi estaven d'acord? Per tant, crec que vostès han de ser coherents i sobretot, des d'un altre punt de vista i que és que el projecte de llei de la dona en parla. El projecte de llei de la dona diu a l'article 52 que hi haurà d'haver una representació equilibrada d'homes i dones i que això haurà de cenyir-se al que disposa la Llei electoral de les Illes Balears. La Llei electoral de les Illes Balears, maldament hi hagi un recurs, la darrera que se va aprovar aquí és la que diu precisament que hi ha d'haver una paritat, una distribució equilibrada entre homes i dones en un ordre alternatiu. Per tant, o llevin això de la Llei de la dona, o deroguin, o facin qualque cosa. Però no me digui que vostès són coherents perquè amb la seva postura han demostrat precisament la seva incoherència.

Nosaltres lamentam moltíssim que vostès no donin suport a aquesta proposició no de llei. Nosaltres creim que no hem de votar el Parlament de les Illes Balears per anar directament a Madrid, ho podem fer perquè tenim grups que ens deixen la seva representativitat en el Govern per dur coses que realment afecten el Govern. Però creim que una llei aprovada aquí, per un Govern legítim, és aquí allà on l'hem de defensar i és aquí allà on hem de dur les propostes per defensar la nostra autonomia i per defensar la legitimitat de les nostres lleis davant el Govern de l'Estat i davant qualsevol altre òrgan que intenti impugnar, o suspendre la legislació que se fa des d'aquí.

Per tant Sr. Gornés, lamentam moltíssim que vostès no ho vegin així. Nosaltres ja hem vist mitjançant altres intervencions seves que no donen suport a les llistes cremallera, com vostè diu i com s'ha dit repetidament. No sé si això vol dir que no creuen en les dones o no, o no sé si vol dir, he volgut entendre d'una frase seva, quan vostè ha dit: "les dones han avançat molt". Hem d'avançar només les dones o hem d'avançar tots junts? Jo crec que hem d'avançar tots junts. Crec que si només ens deixa les dones, avançarem molt més d'allò que vostès se pensen i possiblement els passem davant. I nosaltres tampoc volem això, nosaltres volem anar cap una igualtat i volem fer feina tots junts per a la societat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Vadell.

Passarem doncs a la votació de la proposició no de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor 7, 8...; en contra, 8.

S'ha produït empat, Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per fer-me fer feina...

EL SR. LLETRAT:

S'ha de repetir la votació i si després de repetir la votació no hi ha acord va al plenari.

LA SRA. PRESIDENTA:

Al plenari?

Vots a favor de la proposta?

Vots en contra?

EL SR. LLETRAT:

En conseqüència...

LA SRA. PRESIDENTA:

Doncs anirà a plenari.

I no havent-hi més temes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS